

зонтално определеното и разстилащото се (навсякъде в ромската битност) социално положение на циганина. Възкачването дава не само откъсване, но и по-друга, по-благодатна позиция – позиция на своеобразен команден пункт за преминаване на пространството чрез регулиране на скоростта, посоката, мащаба и др. под. на движение-то на рома, и то чрез коня.

Символичността, дори метафоричността на коня за ромското битие, за циганската душевност е изключителна по своята значимост. **Защото във и чрез коня ромът вижда в биологизирана определеност символите на властта.** Всичко в телесността, в силата, мощта, красотата, бързината и благородството на коня е символична метафора на жадуваната власт, на правото, възможността и умението да се разпореждаш с нея по собствено желание.

Така например **такъмите на коня са символичен образ на отношението към властта, на правото и възможността да я упражняваш, но те могат и да са метафора.** Юздите, поводите са символ на контрола върху властта. Седлото е символ на трона, престола на властта. Стремената са символ на пиедестала на властта, която е винаги някак си опасно, застрашително клатеща се, неустойчива и само от този, който е върху нея, зависи доколко ще я стабилизира, ще я задържи и подчини на себе си. **Шпорите и дизгините са символ на репресивността на властта, на бруталността в налагането на властните взаимоотношения, на страдателната ограниченост за подвластното на властта същество (животно или метафорично и човешко).**

Всичко това неизбежно е своеобразен символичен израз, метафорично-алегоричен ракурс, който е прониквал в подсъзнанието на циганите. То е сублимирало по своему в техния фолклор, в стремението им да притежават и властват над коня – образ на подчинението.

Нещо повече, пасивно-страдателната позиция на ромите спрямо властта, относно възможностите да се докоснат до нея и да я упражняват своеобразно се проектира, „избива“ в образите на конското страдателно битие.

Циганинът е лишен (исторически и социално) векове наред от правото на властно самоопределение. Той е безвластен в онзи смисъл, в който другите имат някакво отношение към социалната власт. Нему липсва гарантирано и добро социално място, което да е исто-